

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات به معنای خاص، جلسه ۱۱ صفات قابل انتقال، بخش ۲

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه یازدهم از بخش دوم صفات قابل انتقال است.

ما مطالعه خود را در مورد آموزه خدا، به طور خاص صفات خدا، به طور خاص صفات غیرقابل انتقال، صفاتی که او با مخلوقاتش به اشتراک نمی گذارد، ادامه می دهیم.

خدا در همه جا حاضر است. منظور ما از حضور در همه جا این است که خدا به طور کامل و همزمان در همه جا حضور دارد. حضور در همه جا خدا با تمام صفات او مرتبط است، اما دو مورد از آنها قابل توجه است.

خدا به عنوان روح و خدا به عنوان نامتناهی. او روح است، نه فیزیکی، بنابراین حضور او به عنوان روح است، اما با این وجود واقعی است. خدا نامتناهی است، و حضور همه جانبه او اساساً همان نامتناهی بودن اوست که به مقوله فضا مربوط می شود.

خدا کجاست؟ او همین الان اینجا و همین الان آنجاست. خدا همه جا هست. هیچ جایی نیست که خدا نباشد.

گنجانند. خدا به طور کامل و همزمان در تمام GPS خدا را نمی توان در مجموعه ای از مختصات روی مجموعه های مختصات حضور دارد. کتاب مقدس در مورد اینکه چگونه خدا هم نزدیک و هم دور است صحبت می کند، ارمیا ۲۳:۲۳ و ۲۴.

در این متن، همانطور که بارها در ارمیا آمده است، خداوند علیه پیامبران دروغین سخن می گوید. آیه ۱۶ بنابراین خداوند لشکرها می گوید، به سخنان پیامبرانی که برای شما نبوت می کنند و شما را با امیدهای بیهوده پر می کنند، گوش ندهید. آنها رؤیاهای ذهن خود را بیان می کنند، نه از دهان خداوند.

آنها می گویند، هیچ بلایی بر شما نازل نخواهد شد. آیه ۲۱، من انبیا را نفرستادم، اما آنها دیدند. من با آنها سخن نگفتم، اما آنها نبوت کردند.

اما اگر به نصیحت من پایبند می ماندند، آنگاه سخنان مرا به قوم من اعلام می کردند و آنها را از راه بد و اعمال بدشان بازمی گرداندند. آیا من خدایی در دسترس هستم، خداوند می گوید، و نه خدایی دور؟ آیا کسی می تواند خود را در جاهای مخفی پنهان کند تا من او را نبینم، خداوند می گوید؟ خداوند، ارمیا ۲۳، ۲۴. آیا من آسمان و زمین را پر نمی کنم، خداوند می گوید؟ من آنچه پیامبران گفته اند را شنیده ام، که به نام من دروغ نبوت می کنند، می گویند، من خواب دیده ام، من خواب دیده ام.

تا به کی دروغ باشد، تا به کی دروغ در دل انبیا باشد که به دروغ نبوت می کنند، که با خواب هایشان می خواهند نام مرا از یاد قوم من ببرند، خواب هایی که به یکدیگر می گویند، چنانکه پدرانشان نام مرا به خاطر بعل فراموش کردند. پیامبری که خواب می بیند، خواب بگوید، اما کسی که کلام مرا دارد، کلام مرا با ایمان بگوید. خداوند شاد نیست، نیازی به گفتن نیست.

آیا من خدایی هستم که فقط نزدیک است؟ کتاب مقدس از خدا به عنوان هم نزدیک و هم دور صحبت می‌کند. آیا من خدایی هستم که فقط نزدیک است و نه خدایی که دور است؟ آیا کسی می‌تواند در مکان‌های مخفی پنهان شود که من نتوانم او را ببینم؟ آیا من آسمان‌ها و زمین را پر نمی‌کنم؟ ارمیا ۲۳:۲۳ و ۲۴ یک متن کلیدی در مورد حضور مطلق است. خدا متعالی، دور، جدا از خلقت خود، فراتر از خلقت خود است و در آن گرفتار نشده است.

اشعیا ۴۰:۲۲. خدا بر فراز کره زمین جلوس کرده است. اشعیا ۴۰:۲۲.

بنابراین آن نقل قول، حتی آسمان، بالاترین آسمان، نمی‌تواند او را در خود جای دهد. اول پادشاهان ۸:۲۷. دوم تواریخ ۶:۱۸.

بنابراین، خدا متعالی است. او خارج از خلقت خود است. به قول ارمیا، او دور است، اما در عین حال نزدیک نیز هست.

او همچنین قریب‌الوقوع است، در خلقت خود حضور دارد، هرچند بخشی از آن نیست. برای نقل قول، ما در او زندگی می‌کنیم و حرکت می‌کنیم و وجود داریم، اعمال رسولان ۱۷، ۲۸. در واقع، اشعیا با حضور دلسوزانه خود، قوم خدا را تسلی می‌دهد.

اشعیا ۴۰:۱۱. او بره‌ها را در آغوش خود جمع می‌کند و آنها را در دامن ردای خود حمل می‌کند. اشعیا ۴۰:۱۱.

تأمل در حضور مطلق خداوند، پرسش‌های متعددی را مطرح می‌کند. خداوند به شیوه‌ای منحصر به فرد در مسیح و با او حضور دارد، زیرا عیسی خدای مجسم است. مسیح به عنوان خدا-انسان، خود خداست.

به عنوان خدا-انسان، او به طور بی‌حد و حصری به روح القدس مزین شده است، اشعیا ۱:۶۱ تا ۳، یوحنا روح القدس با مسیح است، همانطور که با هیچ کس دیگری نیست. همانطور که خواهیم دید، روح ۳:۳۴. القدس از زمان لقاح تا رستاخیز مسیح بر او است و او را قادر می‌سازد تا کار نجات را به انجام برساند.

اگرچه روح القدس به شکلی کاملاً منحصر به فرد با عیسی به عنوان خداوند و نجات دهنده است، اما به شکلی خاص با کسانی که عیسی نجات می‌دهد نیز حضور دارد. خدا در همه جا حضور دارد به این معنا که به طور کامل و همزمان در همه جا وجود دارد، اما او به طور مساوی در همه جا یا با همه از نظر حضور عهدی یا نجات دهنده خود حضور ندارد. نکته مهم این است که او به شکلی خاص با مؤمنان است، از جمله هنگامی که ما مأموریت بزرگ او را برای شاگردسازی همه ملت‌ها انجام می‌دهیم.

عیسی به ما اطمینان می‌دهد، نقل قول می‌کند، من همیشه تا پایان عصر با شما هستم، متی ۲۸:۲۰. و روح القدس به عنوان روح حیات و حقیقت در ما و با ماست، یوحنا ۶، ۶۳ و یوحنا ۱۷:۱۴. من می‌خواهم آنها را بخوانم زیرا به نوعی در مورد محدودیت‌های آموزه روح القدس یوحنا صحبت کردم، و می‌خواهم تأکید کنم که او تعلیم می‌دهد که روح القدس با قوم خداست.

او فقط مانند الهیات سیستماتیک، همیشه این را با آموزه‌های دیگر هماهنگ نمی‌کند. عیسی کمی قبل در مورد آن صحبت کرده بود، اگرچه یوحنا هیچ نهادی برای متن شام خداوند ندارد، اما یوحنا ۶ به آموزه شام خداوند مربوط می‌شود زیرا اتحاد با مسیح را آموزش می‌دهد و عیسی از تصویر نوشیدن خون و خوردن گوشت او استفاده می‌کند که شنوندگانش را به سخره گرفت. وقتی بسیاری از شاگردانش آن را شنیدند، گفتند که این یک گفته‌ی دشوار است.

چه کسی می‌تواند به آن گوش دهد؟ اما عیسی، چون در خود می‌دانست که شاگردانش از این موضوع شکایت می‌کنند، به ایشان گفت: «آیا از این کار آزرده خاطر می‌شوید؟» پس اگر پسر انسان را ببینید که به جایی که قبلاً بود صعود می‌کند، چه؟ این روح است که حیات می‌بخشد، (با حروف بزرگ (جسم هیچ کمکی نمی‌کند. سخنانی که من به شما گفته‌ام روح،) با حروف بزرگ (و حیات است. اما برخی از شما ایمان ندارید

زیرا عیسی از ابتدا می‌دانست چه کسانی ایمان نمی‌آورند و چه کسانی به او خیانت خواهند کرد. او چگونه می‌توانست با این آگاهی کنار بیاید؟ هرگز هیچ اشاره‌ای به رفتار نابرابر با یهودا نشد، زیرا آن یازده نفر وقتی او برای خیانت بیرون رفت، کاملاً غافلگیر شدند. عیسی چگونه می‌توانست چنین کاری کند؟ من نمی‌توانم درک کنم.

. به همین دلیل است که به شما گفتم هیچ کس نمی‌تواند نزد من بیاید مگر اینکه پدر به او عطا کرده باشد. روح القدس در ما و با ماست، به عنوان روح حیات. این روح است که حیات می‌بخشد، عیسی می‌گوید، یوحنا ۶:۶۳، یوحنا ۱۴، یوحنا ۱۴، و روح حقیقت، یوحنا ۱۴، ۱۴:۱۴.

اگر مرا دوست دارید، ۱۴:۱۵، احکام مرا ننگه دارید و من از پدر درخواست خواهم کرد و او یاور دیگری به شما خواهد داد. تا همیشه با شما باشد، یعنی روح حقیقت، که جهان نمی‌تواند او را بپذیرد زیرا نه او را می‌بیند و نه می‌شناسد. جهان به طرز ناامیدکننده‌ای تجربه‌گرا است.

فقط آنچه را که حواسش به او می‌گوید، می‌داند. شما او را می‌شناسید، زیرا او با شما می‌ماند و در شما خواهد بود، روح حقیقت. عیسی به شاگردانش اطمینان می‌دهد که من همیشه تا پایان عصر با شما هستم.

روح القدس به عنوان روح حیات در ما و با ماست. او حیات و روح حقیقت را می‌بخشد. در واقع، در هر دو این قابلیت‌ها، او خودِ دیگرِ عیسی است.

عیسی آشکارکننده‌ی پدر بود. منظور او از اینکه می‌گوید، من حقیقت هستم، همین است. عیسی بخشنده‌ی حیات جاودان بود.

من حیات، راه، حقیقت و زندگی هستم. وقتی عیسی می‌رود، شاگردانش را یتیم رها نمی‌کند. او روح را می‌فرستد و روح، روح حقیقت و حیات است که خدمات عیسی را ادامه می‌دهد.

او بیش از این ادامه می‌دهد، اما فعلاً همین کافی است. روح القدس ما را در نجات به مسیح می‌پیوندد، در ما ساکن می‌شود و ما را نجات می‌دهد. افسسیان ۴:۳۰ از نظم دور ماند.

روح القدس خدا را که به وسیله او برای روز رستگاری مهر شده‌اید، غمگین نکنید. در واقع، من به اعضای کلیسای کراس وی گفته‌ام که مهم نیست توسط چه کسی مهر شده‌اید، بلکه مهم این است که با چه کسی مهر شده‌اید. روح، مهر شده‌اید.

روح مهر است، اما کاملاً درست است که روح به عنوان مهر خدا بر ما، ما را نجات می‌دهد. اگرچه خدا در همه جا حضور دارد، اما حضور خود را به شیوه‌ای خاص در زمان‌ها و مکان‌های خاص آشکار می‌کند. در عهد عتیق، خدا در همه جا حضور دارد و به این ترتیب، به همان اندازه که با مصریان، آشوریان، بابلی‌ها و ایرانیان حضور دارد، با اسرائیل نیز حضور دارد.

آه، اما با این حال او به شیوه‌ای خاص با اسرائیل ساکن است، و به شیوه‌ای بسیار خاص در خیمه و معبد ساکن است، جایی که برای نام خود، برای حضور خود، برگزیده است. اول پادشاهان ۸:۱۳، ۱۶ و ۲۰. اکنون

مؤمنان، چه به صورت گروهی و چه به صورت فردی، معبد خدا هستند، جایی که او به طور خاص ساکن است.

در اول قرن‌تین ۱، ببخشید، در اول قرن‌تین ۳، بر ماهیت جمعی ارواح در سکونت تأکید شده است. در فصل ۶، بر ماهیت فردی ارواح در سکونت تأکید شده است. اول قرن‌تین ۳، ۱۶، ۶.

آیا نمی‌دانید که شما، به صورت جمع، معبد خدا هستید و روح خدا در شما ساکن است؟ این تفسیر مورد علاقه من از اول قرن‌تین نوشته چامپا و روزنر است که به درک این موضوع کمک می‌کند. یهودیان معبد سلیمان را گرامی می‌داشتند، و حتی معبد دوم، که هنوز هم با آن برابری نمی‌کرد، خانه ویژه خدا بود. اینکه پولس بگوید آنها معبد خدا هستند، برای ذهن آنها گیج‌کننده است.

آیا نمی‌دانید که شما، به صورت جمع، معبد خدا هستید و روح خدا در شما ساکن است؟ خب، روح خدا همه جا هست، اما او به شکلی خاص در خیمه و معبد ساکن است، و به شکلی خاص در قوم خود به صورت جمعی ساکن است، زمانی که آنها به عنوان کلیسا جمع می‌شوند. اگر کسی معبد خدا را نابود کند، خدا او را نابود خواهد کرد. زیرا معبد خدا مقدس است و شما آن معبد هستید.

این یک شمول است. آیه ۱۶، شما معبد خدا هستید. آیه ۱۷، شما آن معبد هستید.

روح القدس در قوم خدا به طور کلی ساکن است، به ویژه هنگامی که آنها در گروه‌های اجتماعی متحد گرد هم می‌آیند. در فصل ۶، در زمینه فساد جنسی، او از کتاب پیدایش نقل قول می‌کند که این دو به یک تن تبدیل خواهند شد، به عنوان اصل خدا برای ازدواج. از فساد جنسی بگریزید.

اول قرن‌تین ۱۸: ۶. هر گناه دیگری که انسان مرتکب می‌شود، خارج از بدن اوست، اما شخص زناکار جنسی علیه بدن خود گناه می‌کند. آیا نمی‌دانید که بدن شما معبد روح القدس در درون شماست که از جانب خدا به شما عطا شده است؟ این، در مورد زنا جنسی، نه به صورت جمعی، بلکه به صورت فردی، از سکونت روح در مؤمنان سخن می‌گوید.

شما از آن خود نیستید، زیرا به قیمتی خریده شده‌اید. اول قرن‌تین ۶، ۲۰. پس خدا را در بدن خود جلال دهید.

مفهومی تکان‌دهنده برای ادیان یونانی و رومی. مؤمنان، چه به صورت جمعی و چه به صورت فردی، معبد خدا هستند، جایی که او به طور خاص در آن ساکن است. او در همه جا ساکن است، و در معابد بت‌پرستان نیز به همان معنای حضور مطلق، ساکن است.

او از فضای آنها غایب نیست، اما آنجا حضور ندارد، همانطور که با قوم خود حضور دارد. در واقع، می‌توان گفت که او در معبد بت‌پرستان در روز داوری حضور دارد، همانطور که نشانه‌های خاص آن زمانی بود که فلسطینیان صندوق عهد را گرفتند و خدا مدام خدای داگون را سرنگون می‌کرد. خدای ماهی آنها، داگون را مدام به سرش می‌کوبید و اعضای بدنش را می‌شکست.

کتاب مقدس خنده‌دار و گاهی به نوعی طعنه‌آمیز است. تمایز قائل شدن بین حضور فراگیر خداوند و حضور ویژه او به ما کمک می‌کند تا به این سوال رایج که آیا خداوند در جهنم است پاسخ دهیم. پاسخ مثبت است زیرا او در همه جا حضور دارد.

اما یک لحظه صبر کنید، آیا در دوم تسالونیکیان ۱، این حس وجود ندارد که خدا در جهنم حضور ندارد؟ بله. شما نمی‌توانید هر دو حالت را داشته باشید. اوه، بله، من می‌توانم.

او در جهنم با حضور مطلق خود حضور دارد، اما در همان مکانی که در بهشت حضور دارد، در جهنم نیز حضور ندارد. او در بهشت حضور دارد و در آسمان‌ها و زمین جدید به شکلی متفاوت از حضورش در جهنم حضور خواهد داشت. او در بهشت با فیض، آسایش و برکت حضور دارد.

او به این دلایل در جهنم نیست. دوم تسالونیکیان ۱:۹. در واقع، پولس معمولاً فقط از اختصار استفاده می‌کند و درباره خشم خدا صحبت می‌کند، از اصطلاحات دیگری استفاده می‌کند که من به زبانم نمی‌آید، اما این متن در دوم تسالونیکیان ۱، متن اصلی اوست. این هم از آموزه جهنم.

کسانی که از انجیل خداوند ما عیسی اطاعت نمی‌کنند. به یاد داشته باشید وقتی گفتم اول پطرس ۱: ۱ و ۲ اطاعت از عیسی مسیح به معنای ایمان به مسیح بود، و اینکه پطرس گاهی اوقات از اطاعت برای ایمان و از نافرمانی برای کفر استفاده می‌کند، و من گفتم پولس نیز همین کار را می‌کند. در اینجا مثالی می‌آورم.

کسانی که از انجیل مسیح اطاعت نمی‌کنند، انجیل یک فرمان است و واکنش به آن می‌تواند به عنوان نافرمانی از آن فرمان بیان شود. این امر به روش‌های دیگری نیز بیان می‌شود، زیرا انجیل چیزی بیش از یک فرمان است، اما جایگاهی دارد. آنها، کسانی که از انجیل اطاعت نمی‌کنند، کسانی که خدا را نمی‌شناسند هنگامی که او در آن روز می‌آید تا در مقدسین خود جلال یابد و در میان همه کسانی که ایمان آورده‌اند شگفت‌زده شود، مجازات هلاکت ابدی را دور از حضور خداوند و جلال قدرت او متحمل خواهند شد.

بنابراین، این حس وجود دارد که افراد در جهنم از خداوند، از حضور او دور هستند. بله، آنها از حضور شادی، فیض، برکت و رفاقت او دور هستند. او به آن شکل‌ها در جهنم نیست، دوم تسالونیکیان ۱:۹، بلکه در عوض، او در تقدس، عدالت، قدرت و خشم حضور دارد.

تصویر مورد علاقه یوحنا از مسیح، کلمه بره است، و هر بار که به جز یک مورد، از این ESV مکاشفه ۱۴:۱۰ کلمه برای مسیح استفاده شده، آن بار در یک تشبیه آمده است: وحش دریا شاخ‌هایی مانند بره دارد. در موارد دیگر، این یک نماد است، این کلمه درست است، نمادی برای مسیح است.

بت‌پرستان، مکاشفه ۱۴:۱۰، شراب خشم خدا را که با تمام قدرت در جام خشم او ریخته شده است خواهند نوشید، و بت‌پرست، در این لحظه مجرد است، در حضور فرشتگان مقدس با آتش و گوگرد عذاب خواهد شد، و اینجاست که می‌آید، و در حضور بره. مسیح در جهنم حضور دارد، نه به عنوان ناجی، بلکه به عنوان داور، و دود عذاب آنها تا ابد بالا می‌رود، و آنها نه روز و نه شب آرامش ندارند، آن پرستندگان وحش و تصویر او، و هر کسی که نشان نام آن را دریافت می‌کند، در واقع گنجاندن دیگری با کلمات بالا است که من نخواندم، کلمات آیه ۹، مکاشفه ۱۴:۹. در واقع، جهنم مکانی برای تبعید، مکانی برای تبعید، مکانی خارج از پادشاهی خدا و حضور ویژه عهد است. متی ۷، آیات ۲۱ تا ۲۳، آنگاه به کسانی که به نام او معجزات انجام می‌دادند، به نام او نبوت می‌کردند، به نام او دیوها را بیرون می‌راندند، خواهم گفت: ای بدکاران، از من دور شوید، من هرگز شما را نشناختم.

متأسفانه برای آنها، آنها نمی‌توانند کاملاً از او جدا شوند، اما از حضور شادی، فیض و برکت او جدا خواهند شد. متی ۲۵:۳۱ تا ۴۶، از نظر تاریخی، قدرتمندترین متن در مورد جهنم، گوسفندان و بزها. او در آیه ۴۱ متی خطاب به بزها می‌گوید: از من دور شوید، شما نفرین شده‌اید، دوباره از من دور شوید، به آتش ابدی، که ۲۵ برای شیطان و فرشتگانش آماده شده است.

مکاشفه ۲۰:۱۰ به ما می‌گوید که آن چیست، رنج ابدی در دریاچه آتش است. مکاشفه ۲۲:۱۵، بیرون از اورشلیم جدید، بیرون از شهر خدا، که قوم خداست، سگ‌ها و جادوگران، و زناکاران جنسی، و قاتلان، و بت‌پرستان، و هر کسی که دروغ را دوست دارد و به آن عمل می‌کند، هستند. خدا در آسمان، در فیض، آسایش و برکت حضور دارد.

او به آن شکل‌ها در جهنم نیست، بلکه در تقدس، عدالت و خشم حضور دارد. در واقع، جهنم مکانی برای تبعید، تبعیدگاه، مکانی خارج از پادشاهی خدا و حضور ویژه عهد و پیمان است. حضور همه جانبه و حضور ویژه خدا با ما، دلگرمی‌های بزرگی است.

از سوی دیگر، برای کافران، این خبر بدی است و اگر آنها خبر بد را در این زندگی بشنوند، ممکن است خبر خوب را بپذیرند. اما حضور همه جانبه و ویژه خدا با قومش، نعمت بزرگی را به همراه دارد. ما نمی‌توانیم از خدا دور شویم، حتی در روزهایی که ممکن است بخواهیم.

مزمور ۱۳۹: ۷ تا ۱۰. من عاشق مزمور ۱۳۹ هستم. این بخشی از کتاب راهنمای الهام‌بخش عبادت، کتاب، سرودهای عبادت اسرائیل باستان است، و به همین ترتیب، هر مزمور جنبه‌ای جمعی دارد، اما این مزمور همراه با برخی دیگر، به صورت شخصی نیز صحبت می‌کند.

حالا، همانطور که هر اسرائیلی می‌گوید، وقتی می‌نشینم و وقتی برمی‌خیزم مرا می‌شناسید. در مجموع، این یک امر جمعی است، اما آنها می‌گویند وقتی می‌نشینم و وقتی برمی‌خیزم مرا می‌شناسید. بنابراین هم شخصی است و هم جمعی.

آیات ۷ تا ۹ می‌گوید: «از روح تو کجا بروم؟ یا از حضور تو کجا بگیریم؟» اگر به آسمان صعود کنم، تو آنجا هستی. اگر در سئول، در گور، بستر بگسترانم، تو آنجا هستی. اگر بال‌های سحر را بگیرم و در اقصای دریا ساکن شوم، حتی در آنجا نیز دست تو مرا هدایت خواهد کرد و دست راست تو مرا در آسایش و برکت و مراقبت نگه خواهد داشت.

دست خدا در همه جا قوم خود را هدایت و نگه می‌دارد. آیه‌ای که الان خواندم مزمور ۱۳۹، آیه ۱۰ است. بعضی روزها ممکن است پرسیم خدا کجاست؟ کتاب مقدس واضح است.

او همین جاست، کاملاً در کنار ما حضور دارد. خدا قادر مطلق است. منظور ما از قادر مطلق یا قادر مطلق این است که خدا قدرت نامحدودی برای انجام هر کاری که می‌خواهد انجام دهد، همانطور که کتاب مقدس وقتی او را قادر مطلق می‌نامد، به این معناست.

برای مثال، پیدایش ۴۹:۲۵. یعقوب پسرانش را برکت می‌دهد، و به یوسف می‌گوید: «به خدای پدرت که تو را یاری خواهد کرد، به قادر مطلق که تو را با برکات آسمانی برکت خواهد داد. خدا، خدای قادر مطلق است.»

او قادر مطلق است. قدرت مطلق خداوند با تمام صفات او مرتبط است، اما دو مورد از آنها نیاز به ذکر ویژه دارند: حاکمیت خداوند و پی‌نهایت بودن خداوند.

ما بعداً به حاکمیت خداوند به عنوان یکی از صفات او خواهیم پرداخت، اما در اینجا خاطرنشان می‌کنیم که حاکمیت بیانگر اقتدار یا قلمرو است. قدرت مطلق بر قدرت یا توانایی تأکید دارد. آنها با هم همپوشانی دارند اما یکسان نیستند.

به این ترتیب، قدرت مطلق، پایه و اساس حاکمیت است. پیش از این، قدرت مطلق بر قدرت یا توانایی تأکید داشت، نه به ویژه قدرتی که به کار گرفته شود، اما حاکمیت بر قدرت و توانایی‌ای که در واقع به کار گرفته می‌شود، تأکید دارد و اقتدار خدا یا قلمرو او را مانند پادشاهی‌اش اعمال می‌کند. خدا همچنین نامتناهی است و قدرت مطلق او اساساً همان بی‌نهایت بودن اوست که به مقوله قدرت مربوط می‌شود.

خدا قادر به انجام چه کاری است؟ هر کاری که او بخواهد. هیچ قدرتی در جهان هستی با قدرت او قابل مقایسه نیست. هیچ کس با او برابر نیست.

در واقع، هیچ فایده‌ای ندارد که سعی کنیم قدرت بی‌نهایت را بر حسب وات، ارگ، اسب بخار یا موارد مشابه کمی کنیم، زیرا قدرت خدا نامحدود و فراتر از هر معیاری است. برخی، قدرت مطلق را به شیوه‌های عجیبی تفسیر می‌کنند که باید از آنها اجتناب کنیم. قدرت مطلق خدا به این معنی نیست که او می‌تواند سنگی را آنقدر بزرگ بسازد که نتواند بلند کند.

این یک غیرممکن منطقی است. و خدا نمی‌تواند یک مجرد متأهل یا یک دایره مربع خلق کند. قادر مطلق بودن خدا به این معنی است که او می‌تواند هر کاری را که قدرت می‌تواند انجام دهد، انجام دهد.

قدرت نمی‌تواند یک دایره مربع، یک مجرد متأهل یا سنگی را آنقدر سخت کند که خدا نتواند آن را بلند کند. همانطور که نقل قول معروف سی. اس. لوئیس می‌گوید، مزخرفات، مزخرف باقی می‌مانند، حتی وقتی درباره خدا صحبت می‌کنیم. مزخرفات، مزخرف باقی می‌مانند، حتی وقتی درباره خدا صحبت می‌کنیم.

بنابراین، اگر آن را با دقت تعریف کنیم، قادر مطلق به این معنی نیست که شما نمی‌توانید از جمله «خدا نمی‌تواند» استفاده کنید، زیرا کتاب مقدس می‌گوید خدا نمی‌تواند وسوسه شود، خدا نمی‌تواند گناه کند، خدا نمی‌تواند دروغ بگوید و غیره. بلکه به این معنی است که خدا می‌تواند هر کاری را که قدرت می‌تواند انجام دهد انجام دهد. بنابراین، اگر کارهایی وجود دارد که قدرت نمی‌تواند انجام دهد، این چالشی برای قادر مطلق بودن خدا نیست.

علاوه بر این، قدرت خدا، مانند تمام صفات دیگر او، از ذات او جدا نیست. قدرت او نه تنها به حاکمیت و بی‌نهایت بودنش مربوط می‌شود، بلکه به تقدس، عشق و غیره او نیز مربوط می‌شود. خدا می‌تواند هر کاری را که می‌خواهد انجام دهد، اما آنچه او می‌خواهد، آزادانه و دمدی مزاج نیست.

این به عشق، قدوسیت، نیکویی و هر آنچه که اوست مرتبط است. خدا مقدس است و از قدرت خود برای انجام بدی استفاده نمی‌کند. خدا با محبت است و از قدرت خود برای خیانت به قوم خود استفاده نمی‌کند.

اگر چنین می‌کرد، او خدا نمی‌بود. خدا حقیقت است. او از قدرتش برای فریب دادن استفاده نمی‌کند.

تیطوس ۱:۲ از خدایی صحبت می‌کند که نمی‌تواند دروغ بگوید. قدرت خدا برای خیر به کار گرفته می‌شود و با تمام کمالات دیگر او متحد است. این یک کلمه پیوریتن است اما من واقعاً آن را دوست دارم.

صفات خدا، ویژگی‌های خدا از منظری دیگر هستند. آنها کمالات الهی او هستند. کتاب مقدس قدرت را به طرق مختلف و با تکرار قابل توجهی توصیف می‌کند.

تصاویر خدا که مربوط به قدرت مطلق هستند شامل پاتر، اشعیا ۱۵:۲۹ و ۱۶ و جنگجو می‌شوند. بیابید اول جنگجو را بررسی کنیم. خروج ۱۵-۳، همانطور که خدا قوم خود را از اسارت مصر، اسارت بی‌رحمانه

مصریان، نجات می‌دهد، در سرود موسی می‌آموزیم که من برای خداوند سرود خواهم خواند زیرا او با شکوه پیروز شده است.

اسب و سوارش را به دریا انداخت. خداوند قوت و سرود من است. او نجات من شده است.

این خدای من است، او را ستایش می‌کنم. خدای پدرم، او را متعال می‌خوانم. خداوند مرد جنگی است.

خداوند، یهوه، نام اوست. یک تصویر کتاب مقدسی-الهیاتی که به قدرت مطلق مربوط می‌شود، یک جنگجو است. خدا یک جنگجوی قدرتمند است.

پاتر تصویر دیگری است که به همین موضوع مربوط می‌شود. اشعیا ۲۹، ۱۵ و ۱۶. آه، شما که از خداوند پنهان می‌شوید، مشورت خود را، که اعمالتان در تاریکی است، و می‌گویید، چه کسی ما را می‌بیند؟ چه کسی این را می‌داند؟ شما چیزها را وارونه جلوه می‌دهید.

آیا کوزه‌گر را می‌توان گل دانست، و مصنوع دربارۀ سازنده‌اش بگوید که او مرا نساخته است، و نه مصنوع از صناعتش. او هیچ درکی ندارد. خدای من، گناه قطعاً ذهن انسان‌های نجات نیافته را آشفته می‌کند.

حتی انسان‌ها را نجات می‌دهد، مگر نه؟ هر بخش از هر دو عهد اعلام می‌کند که خدا قدرتمند است. تورات، تثنیه ۴، ۳۷. چون او پدران شما را دوست داشت، فرزندان آنها را پس از آنها برگزید و شما را با حضور و قدرت عظیم خود از مصر بیرون آورد.

تثنیه ۴:۳۷. نوشته‌ها. مزمور ۸۹:۱۳.

تو بازوی نیرومندی داری. دست تو نیرومند است. دست راست تو برافراشته است.

مزمور ۸۹:۱۳. انبیا. اشعیا ۴۰، آیه ۲۶.

او ستارگان را به شماره بیرون می‌آورد و همه آنها را به نام می‌خواند و به سبب قدرت و توانایی عظیمش، یکی از آنها گم نمی‌شود.

خروج ۴۰:۲۶. انجیل‌ها. متی ۱۹:۲۶.

عیسی به آنها نگاه کرد و گفت، برای انسان این غیرممکن است، اما برای خدا همه چیز ممکن است. حاکم جوان ثروتمند، غمگین از آنجا رفت زیرا دارایی زیادی داشت. و عیسی گفت، آنچه داری بفروش، آن را به فقرا بده، و در آسمان گنج خواهی داشت.

و بیا و از من پیروی کن. وقتی مرد جوان این را شنید، غمگین شد و رفت، زیرا ثروت زیادی داشت. عیسی به شاگردان گفت: «به راستی به شما می‌گویم، تنها با سختی می‌توانید ثروتمند شوید و به پادشاهی آسمان راه یابید.»

به نوعی می‌توانیم سردرگمی آنها را درک کنیم، زیرا مگر امثال نمی‌گویند که خدا قوم خود را برکت می‌دهد و کوشندگان را با رفاه برکت می‌دهد؟ به یک معنا، بله. و عیسی آنها را شوکه می‌کند. به راستی به شما می‌گویم، یک فرد ثروتمند تنها با سختی وارد پادشاهی آسمان می‌شود.

باز هم به شما می‌گویم، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسان‌تر از ورود یک ثروتمند به پادشاهی خداست. به عبارت دیگر، نجات خود برای انسان‌ها غیرممکن است. وقتی شاگردان این را شنیدند، بسیار متعجب شدند و گفتند: پس چه کسی می‌تواند نجات یابد؟ اما عیسی به آنها نگاه کرد و گفت: برای انسان این غیرممکن است، اما برای خدا همه چیز ممکن است.

اعمال رسولان فصل ۴ آیه ۷، به چه قدرتی یا به چه نامی این کار را انجام داده‌اید؟ اولیای امور به پطرس و دیگران می‌گویند. آنگاه پطرس که از روح‌القدس پر شده بود، به ایشان گفت: «همه شما بدانید که به نام عیسی مسیح ناصری، که شما او را مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید، به وسیله او این مرد اینجا در مقابل شما سالم ایستاده است.» اعمال رسولان ۴: ۷، ۸ و ۱۰.

رساله‌ها. ما نشان می‌دهیم که کتاب مقدس در مورد قدرت عظیم خدا به شیوایی سخن می‌گوید. افسسیان ۱:۱۹.

باشد که خداوند به شما روحی از فهم در باطن عطا فرماید تا عظمت بی‌حد و حصر قدرت او را برای ما که ایمان داریم، به وسیله‌ی عمل عظیم قدرتش، درک و بیان کنید. افسسیان ۱۱۹. مکاشفه ۱۱:۱۶، ۱۷.

رهبر مذهبی رو به زمین افتادند و خدا را پرستش کردند و گفتند: «ای خداوند، خدای قادر مطلق، که ۲۴ هستی و بودی، تو را شکر می‌کنیم زیرا قدرت عظیم خود را به دست گرفته‌ای و سلطنت را آغاز کرده‌ای.» مکاشفه ۱۱:۱۶، ۱۷. خدا قدرت شگفت‌انگیز خود را در بسیاری از زمینه‌ها آشکار می‌کند.

در واقع، خداوند، که، نقل قول، عظیم، پهناور، و قدرتمند است. مزمور ۱۴۷:۵ این را در آفرینش نشان می‌دهد. مزمور ۶۵:۶. مشیت الهی

مزامیر ۲۳:۱۰۷ تا ۴۳. و رستگاری. مزامیر ۱۵:۷۷.

علاوه بر این، کتاب مقدس قدرت الهی را به مسیح نسبت می‌دهد. اعمال در خلقت. یوحنا ۱:۳. همه چیز به وسیله او آفریده شد.

مشیت الهی. عبرانیان ۱:۳. او همه چیز را با کلام قدرت خود یا با کلام قدرتمند خود حفظ می‌کند. بنابراین آنچه ما در اینجا می‌گوییم این است، و این را برای تعدادی از صفات خدا نشان خواهیم داد، پسر خدا نیز همین صفات را دارد.

برخی از همین ویژگی‌ها به مسیح نسبت داده شده است. این روش دیگری برای گفتن این است که او خداست و حتی خدای مجسم است. کتاب مقدس به مسیح قدرت الهی را نسبت می‌دهد.

تمرین در آفرینش. مشیت الهی. شفا و جن‌گیری.

اعمال رسولان ۱۰، ۳۸. درباره عیسی صحبت می‌کند، کسی که خدا او را مسح کرد، عیسی ناصری. او را با روح القدس و قدرت مسح کرد.

او به همه جا می‌رفت و کارهای نیک انجام می‌داد و همه کسانی را که تحت ستم شیطان بودند، شفا می‌داد، زیرا خدا با او بود. او خود را از مردگان برخیزانید. یوحنا ۱۰، ۱۷ و ۱۸.

عهد جدید، به طور کلی، کارهایی را به پسر نسبت می‌دهد که در عهد عتیق به طور کلی به خدا نسبت داده شده است. خدا می‌آفریند، خدا کار مشیت الهی را انجام می‌دهد، خدا نجات می‌دهد، خدا به کمال می‌رساند. عیسی نماینده پدر در خلقت است.

عیسی تدبیر و تدبیر می‌کند. کولسیان ۱:۱۶. عبرانیان ۱:۳. عیسی کار نجات را انجام می‌دهد.

عیسی در به کمال رسیدن [خدا] شرکت دارد. اما انجیل یوحنا فراتر از گرایش کلی عهد جدید برای نسبت دادن کار کلی خدا از عهد عتیق به مسیح می‌رود. و همانطور که قبلاً گفتیم، برگزیدگی را به طور منحصر به فرد در یوحنا ۱۵ به عیسی نسبت می‌دهد.

یوحنا ۱۶:۱۵ و ۱۹ از آن باب. به طور منحصر به فرد در تمام کتاب مقدس. فقط در آنجا، مسیح بانی این انتخاب است.

علاوه بر این، در کتاب مقدس، پدر معمولاً پسر را با بیان مستقیم یا آنچه ما آن را فعل انفعالی الهی می‌نامیم، زنده می‌کند. عیسی از مردگان زنده شد تا اشاره‌ای به زنده کردن او توسط پدر باشد. چند بار گفته شده است که روح القدس عیسی را زنده کرده است.

مثلاً ابتدای رومیان. فکر می‌کنم رومیان ۱: ۴. اما دو بار، فقط دو بار، و فقط در انجیل چهارم، عیسی خود را زنده می‌کند.

یوحنا ۲، این معبد را ویران کن و من در سه روز دوباره آن را برپا خواهم کرد. او در مورد معبد بدن خود صحبت می‌کرد. در یوحنا ۱۰، درباره چوپان خوب می‌خوانیم.

از این رو، پدر مرا دوست دارد زیرا من جان خود را می‌دهم تا دوباره آن را باز یابم. هیچ‌کس آن را از من نمی‌گیرد، بلکه من به میل خود آن را می‌سپارم. من اختیار دارم که آن را بدهم و دوباره باز یابم.

پدرم دریافت کرده‌ام. بنابراین، ما قدرت مطلق یا حداقل قدرت عظیمی را که به عیسی در کار خلقت، مشیت، شفا و جن‌گیری، زنده کردن خود از مردگان و تبدیل بدن‌های ما در رستاخیز نسبت داده شده است می‌بینیم. فیلیپیان ۳:۲۱

او با قدرتی که دارد تا همه چیز را مطیع خود سازد، بدن‌های حقیر ما را دگرگون خواهد کرد تا به شکل بدن باشکوه او درآیند. پیامدهای قادر مطلق بودن خداوند باشکوه است. قادر متعال ما را مانند پسران و دختران خود دوست دارد.

دوم قرن‌تینان ۶:۱۸. قادر مطلق ما را دوست دارد. او از ما محافظت می‌کند.

مزمور ۹۱: ۱. و ما را نجات می‌دهد. اول پطرس ۱:۵. او به ما قدرت می‌دهد تا برای او زندگی کنیم. اشعیا ۴۰ و ۲۹ آیه.

حتی اگر جوانان خسته و درمانده شوند، او به قوم خود عطا می‌کند، قوم خود را فرا می‌خواند تا با بال‌هایی مانند عقاب پرواز کنند، بدون خسته نشوند، راه بروند و درمانده نشوند. دوم پطرس ۱:۳. او هر آنچه را که برای حیات جاودان و خداترسی نیاز داریم به ما می‌دهد. خدا ما را توانمند می‌سازد، به خصوص در ضعف‌هایمان.

دوم قرن‌تیاں ۱۲:۹. خدا می‌گوید قدرت من در ضعف کامل می‌شود. فیض من برای تو کافی است، پولس. به طور خاص، خدا قدرت بخش انجیل را می‌دهد.

اعمال رسولان ۱:۸. وقتی روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، برای همه اینها و موارد دیگر، پروردگار قادر مطلق ما سزاوار ستایش ماست، اکنون و تا ابد. اول قرن‌تیاں ۲:۹، ۱۱.

مکاشفه ۴:۸. می‌خواهم سریعاً این پاراگراف را که تازه خوانده‌ام، مرور کنم و اگر آیاتی را از قلم انداخته‌اید، آنها را برایتان بیاورم. پیامدهای قدرت مطلق خداوند شگفت‌انگیز است. او ما را مانند پسران و دختران خود دوست دارد.

دوم قرن‌تیاں ۶:۱۸. از ما محافظت می‌کند. مزمور ۹۱:۱. ما را نجات می‌دهد.

اول پطرس ۱:۵. به ما قدرت می‌دهد تا برای او زندگی کنیم. اشعیا ۴۰:۲۹. دوم پطرس ۱:۳. او به ویژه قدرت خود، فیض توانمندساز خود را در ضعف ما آشکار می‌کند.

دوم قرن‌تیاں ۱۲:۹. به طور خاص، او به قوم خود قدرت می‌دهد تا خبر خوش را منتشر کنند. اعمال رسولان و برای همه اینها و موارد دیگر، ستایش شایسته نام اوست، شایسته نام قادر مطلق است. اول قرن‌تیاں ۱:۸، ۲:۹، ۱۱.

مکاشفه ۴:۸. وقتی دوباره به آن پردازیم، به سراغ دانای کل یا عالم مطلق بودن خدا خواهیم رفت.

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۱۱ از بخش ۲ صفات قابل انتقال است.